

"गोड मुलांनो - तुमहाला श्रीमतावर तत्त्वांसहित संपूर्ण दुनिये ला पावन बनवण्याची सेवा करायची आहे, सरवांना सुख आणि शांतीचा रस्ता सांगायचा आहे."

परश्र्व:- तुमही मुलं आपल्या देहाला पण विसरण्याचा पुरुषार्थ करता त्यामुळे तुमहाला कोणत्या गोष्टीची गरज नाही?

उत्तर:- चित्राची जेव्हा हे चित्र (देह) पण विसरायचे आहे. तर त्या चित्राची काय गरज आहे. स्वतःला आत्मा समजा आणि विदेही पित्याची आणि मधुर घराची आठवण करा. ही चित्रे तर आहेत लहान मुलांसाठी अर्थात नवीनांसाठी. तुमहाला तर आठवणीत रहायचे आहे आणि सरवांकडून आठवण करून घ्यायची आहे. धंदा इ. करत सतोप्रधान बनण्यासाठी आठवणीतच रहाण्याचा अभ्यास करा.

गीत:- भाग्य उजळून आले आहे .....

ओम शांती. गोड-गोड मुलांनी ही अक्षरे ऐकली आणि लगेच खुशीत शहारे उभे राहिले असतील. मुलं जाणतात इथे आलो आहोत आपले सौभाग्य, स्वर्गाचे भाग्य घेण्यासाठी. असे अजून कुठेही म्हणत नाहीत. तुमही जाणता आम्ही पित्याकडून स्वर्गाचा वारसा घेत आहोत अर्थात स्वर्ग बनवण्याचा पुरुषार्थ करत आहे. फक्त स्वर्गवासी बनण्याचा नाही परंतु स्वर्गात उच्च ते उच्च पद मिळवण्याचा पुरुषार्थ करत आहे. स्वर्गाचा साक्षात्कार करवणारा पिता आम्हाला शिकवत आहे. हा पण मुलांना नशा चढायला हवा. भक्ती आता संपत आहे. महटले जाते भगवान भक्तांचा उध्दार करण्यासाठी येतो कारण रावणाच्या साखळीत फसलेले आहेत. अनेक मनुष्यांची अनेक मते आहेत. तुमही तर जाणले आहे. सृष्टीचे चक्र हा अनादि खेळ बनलेला आहे. हे पण भारतवासी समजतात, बरोबर आम्ही प्राचीन नव्या दुनियेचे निवासी होतो, आता जुन्या दुनियेचे निवासी बनलो आहे. पित्याने स्वर्ग नवी दुनिया बनवली, रावणाने परत नरक बनवला आहे. बापदादांच्या मतावर तुमही आता आपल्यासाठी नवीन दुनिया बनवत आहात. नवीन दुनियेसाठी शिकत आहात. कोण शिकवत आहे? ज्ञानाचा सागर, पतित- पावन ज्याची महिमा आहे. एका शिवाय दुसऱ्या कोणाचीही महिमा गायली जात नाही. तोच पतित- पावन आहे. आपण सर्व पतित आहोत. पावन दुनियेची आठवण कोणालाच नाही. आता तुमही जाणता बरोबर 5 हजार वर्षांपूर्वी पावन दुनिया होती. हा भारतच होता. बाकी सर्व धर्म शांततेत होते. आपण भारतीय सुखधाम मध्ये होतो. मनुष्याला शांती पाहिजे पण इथे कोणी शांत राहू शकत नाही. हे काही शांतीधाम नाही. शांतीधाम आहे निराकारी दुनिया, जिथून आपण येतो. बाकी सतयुग आहे सुखधाम, त्याला शांतीधाम म्हणत नाही. जिथे तुमही पवितरता-सुख-शांती मध्ये राहता. कोणतीही दंगल नसते. घरात मुलं भांडण इ. करतात तर त्यांना सांगितले जाते शांत रहा. तर बाबा म्हणतात तुमही आतंम तया शांती दे शाचे होते. आता भांडखोर देशामध्ये येऊन बसले आहात. ही गोष्ट तुमच्या बुद्धिमधे आहे. तुमही पित्याकडून परत उच्च ते उच्च पद मिळवण्याचा पुरुषार्थ करत आहात. ही शाळा कमी थोडीच आहे. ईश्वर पित्याचे विद्यापीठ आहे. संपूर्ण दुनियेत हे मोठ्यात मोठे विद्यापीठ आहे. यामधे सर्व पित्याकडून शांती आणि सुखाचा वारसा घेतात. एका पित्या शिवाय कोणाचीच महिमा नाही. ब्रह्माची महिमा थोडीच आहे. बाबाच यावेळी येऊन वारसा देतात. मग तर सुखच सुख आहे. सुख-शांती देणारे एक बाबा आहेत. त्यांचीच महिमा आहे. सतयुग-तरेता मध्ये कोणाची महिमा होत नाही. तिथे तर राजधानी चालत राहत. तुमही वारसा प्राप्त करता, बाकी सगळे शांतीधाम मध्ये राहतात. महिमा कोणाची नाही. भले कराईसट धर्म स्थापन करतो, तो तर करायचाच आहे. धर्म स्थापन करतात परत खाली उतरत जातात. महिमा काय झाली? महिमा फक्त एकाचीच आहे, ज्याला पतित- पावन मुक्तिदाता म्हणून बोलावतात. त्यांना कराईसट बुद्ध इ. आठवणीत येतो असे नाही. तरीही आठवण एकाचीच करतात ओ परमपिता. सतयुगात तर कोणाची महिमा होत नाही. शेवटी

हे धरम सुरू होतात तर बाबांची महिमा गातात आणि भक्ती सुरू होते. नाटक कसे बनले आहे. कसे चकर फिरते तर जे बाबांची मुले बनली आहेत, तेच जाणतात. बाबा आहे रचता. नवीन सृष्टी सवर्ग रचतात. परंतु सर्व तर सवर्गात येऊ शकत नाहीत. नाटकाचे रहस्य पण समजून घ्यायचे आहे. पित्याकडून सुखाचा वारसा मिळतो. यावेळी सर्व दुःखी आहेत. सगळ्यांना परत जायचे आहे परत सुखात येतील. तुम्हा मुलांना खूप चांगली भूमिका मिळाली आहे. ज्या पित्याची एवढी महिमा आहे ते आता येऊन समोरच बसले आहेत आणि मुलांना समजावत आहेत. सर्व मुले आहेत ना. बाबा तर सदाखुश आहेत. वास्तवामध्ये बाबांसाठी असे म्हणू शकत नाही. जर ते खुश बनले तर नाखूष पण बनावे लागेल. बाबा तर या सर्वातून नयारा आहे. जी बाबांची महिमा आहे तीच यावेळी तुमची महिमा आहे परत भविष्यात तुमची महिमा वेगळी असेल. जसे बाबा ज्ञानाचे सागर आहेत, तुम्ही पण आहात. तुमच्या बुद्धिमध्ये सृष्टी चकराचे ज्ञान आहे. जाणता बाबा सुखाचा सागर आहे, त्याच्याकडून खूपच सुख मिळते. यावेळी तुम्ही बाबांकडून वारसा घेत आहात. बाबा मुलांना आता श्रेष्ठ करम शिकवत आहेत. जसे हे लक्ष्मी-नारायण आहेत, यांनी अवश्य मागच्या जनमी चांगले करम केले आहे ज्यामुळे हे पद मिळवले आहे. दुनियेत कोणी हे समजत नाही की यांनी हे पद कसे मिळवले आहे?

बाबा म्हणतात तुम्ही मुले आता असे बनत आहात. तुमच्या बुद्धिमध्ये हे येते आमही असे होतो परत हे बनत आहे. बाबा बसून करम-अकरम-विकरमाची गति समजावत आहेत ज्यामुळे आपण असे बनतो. श्रीमत देतात तर श्रीमत जाणली पाहिजे ना. श्रीमताने सर्व दुनिया तत्त्व इ. सर्वांना श्रेष्ठ बनवतात. सतयुगात सर्व श्रेष्ठ होते. तिथे काही दंगल व वादळे इ. होत नाहीत. ना जास्त थंडी, ना गरमी. सदैव बहारी ऋतू असतो. तिथे तुम्ही किती सुखी असता. ते लोक गातातही खुदा बहिश्त किंवा हे विन (सवर्ग) स्थापन करतात. तर त्यात उच्च पद मिळवण्याचा पुरस्कार केला पाहिजे. नेहमी गायले जाते मात-पित्याचे अनुकरण करा. बाबांची आठवण केल्याने विकरम विनाश होतील. आणि परत पित्या सोबत आमही आतम एकत्र जाऊ. श्रीमतावर चालून परत येकाला रसता सांगायचा आहे. बेहदचा पिता सवर्गाचा रचयिता आहे. आता तर नरक आहे. अवश्य नरकामध्ये सवर्गाचा वारसा दिला असेल. आता ८४ जनम पूर्ण होत आहेत नंतर आपल्याला पहिला जनम सवर्गामध्ये घ्यायचा आहे. तुमचे एम आबजेकट (उददीष्ट) समोर उभे आहे. हे बनायचे आहे. आमही सो लक्ष्मी-नारायण बनत आहे, वास्तवात या चित्राची गरज नाही. जे कच्चे आहेत, सारखे-सारखे विसरून जातात, यामुळे चित्र ठेवली जातात. कोणी कृष्णाचे चित्र ठेवतात. कृष्णाला पाहिल्या शिवाय आठवण करू शकत नाही. सर्वांच्या बुद्धिमध्ये चित्र तर राहतं. तुम्हाला काही चित्र लावायची गरज नाही. तुम्ही स्वतःला आतमा समजता, तुम्हाला स्वतःचे चित्र पण विसरायचे आहे. देहा सहित सर्व संबंध विसरायचे आहेत. बाबा म्हणतात तुम्ही आहे आशिक, एका माशूकचे. माशूक (परियकर) बाबा म्हणतात माझी आठवण करत रहा तर विकरम विनाश होतील. अशी अवस्था राहो जेव्हा शरीर ज्या कृष्णी सुटेल तर समजतील आमही या जुन्या दुनियेला सोडून आता बाबांकडे जात आहे. ८४ जनम पूर्ण झाले आता जायचे आहे. बाबांनी आदेश दिला आहे माझी आठवण करा. बस बाबा आणि गोड घराची आठवण करा. बुद्धिमध्ये आहे की मी आतमा शरीराविना होतं परत इथे भूमिका बजावण्यासाठी शरीर धारण केले आहे. भूमिका बजावता-बजावता पतित बनलो आहे. हे शरीर तर जुनी चपपल आहे. आतमा पवित्र होत आहे. पवित्र शरीर तर इथे मिळू शकत नाही. आता आपण आतम परत घरी जात आहे. पहिल्यांदा राजकुमार-कुमारी बनून तर सवय वरान तर लक्ष्मी-नारायण बनणार आहे. मनुष्यांना हे माहित नाही की राधे-कृष्ण कोण आहेत? दोघे वेगवेगळ्या राजधानीचे होतं परत त्यांचे सवय वर होतं. तुम्ही मुलांनी ध्यानात सवय वर पाहिले आहे. सुरूवातीला खूप साक्षात्कार होत होत कारण पाकिसतानात तुम्हाला खुशीत ठेवायला हे सर्व अभिनय चालायचे. शेवटी तर आहेच मारामारी. भूकूप वगैरे खूप होतील. तुम्हाला साक्षात्कार होत राहतील. परत येकाला माहित पडेल आमही कोणते पद मिळवणार आहे. परत जे कमी शिकले असतील ते खूप पश्चात्ताप करतील. बाबा म्हणतील तुम्ही शिकला नाही, ना दुसऱ्याला शिकवले, ना आठवणीत राहीलात. आठवणीनेच सतोप प्रधान बनू शकता. पतित-पावन तर बाबाच आहेत. ते म्हणतात माझी आठवण

करा तर तुमची खाद(कट)निघेल.आठवणीच्या यात्रेचा पुरूपारथ करायचा आहे. धंदा इ.भले करा.करम तर करायचे आहे ना.परंतु बुद्धिचा योग तिथे राहो.तमोप्रधान पासून सतोप्रधान इथे बनायचे आहे.गृहस्थ व्यवहारात राहताना तुमही माझी आठवण करा ते वहाच तुमही नवीन दुनियेचे मालक बनाल.बाबा अजून काही त्रास देत नाही. तुमहाला खूप सहज उपाय सांगत आहेत.सुखधामचे मालक बनण्यासाठी माझी आठवण करा.आता तुमही आठवण करा- बाबा पण तारा आहे.मनुष्य तर समजतात तो सर्वशक्तीमान आहे, खूप तेजस्वी आहे.बाबा म्हणतात मनुष्य सृष्टीचा चैतन्य बीजरूप आहे.बीज असल्याने सृष्टीच्या आदि-मध्य-अंताला जाणतो. तुमही तर बीज नाही,मी बीज आहे त्यामुळे मला ज्ञान सागर म्हणतात.मनुष्य सृष्टीचा चैतन्य बीज आहे त्यांना अवश्य माहित असेल की हे सृष्टी चकर कसे फिरते.ऋषी-मुनी कोणी रचता आणि रचनेच्या आदि-मध्य-अंताला जाणत नाहीत.मुलांनी जर जाणले तर त्यांच्याकडे जायला वेळ लागणार नाही.परंतु बाबांकडे जाण्याचा रस्ता कोणी जाणत नाही.पावन दुनिये मध्ये पतित जाऊच कसे शकतात यामुळेच बाबा म्हणतात काम महाशत्रूवर विजय मिळवा. हाच तुमहाला आदि-मध्य-अंत दुःख देतो.तुमहा मुलांना किती चांगल्या रीतीने समजावतात. काही त्रास नाही.फक्त बाबा आणि वारसाची आठवण करायची आहे.बाबांची आठवण अर्थात योगाने पाप भस्म होतील. सेकंदात बाबांकडूनच बादशाही मिळते.मुले भले स्वरगात तर येतील परंतु स्वरगात पण उच्च पद मिळवणे याचा पुरूपारथ करायचा आहे.स्वरगात तर जायचे आहे. थोडेसे ऐकले तरी समजतील बाबा आले आहेत.तेच महाभारत युद्ध आहे.अवश्य बाबा पण असतील जे मुलांना राजयोग शिकवतात.तुम्ही सर्वांना जागवता.जे अनेकांना जागवतील ते उच्च पद मिळवतील.पुरूपारथ करायचा आहे.सर्व एकसारखे पुरूपारथी होऊ शकत नाही. शाळा खूप छान आहे.हे आहे विश्वविद्यापीठ.संपूर्ण दुनियेला सुखधाम आणि शांतीधाम बनवायचे आहे.असा शिक्षक कधी असतो का? विश्व सार्या दुनियेला म्हटले जाते.बाबाच संपूर्ण विश्वातील मनुष्यांना सतोप्रधान बनवतात अर्थात स्वरग बनवतात.

भक्ती मारगात जे पण सण साजरे करतात ते सर्व आता संगमयुगाचे आहेत.सतयुग-तरेता मध्ये कोणताही सण नसतो.तिथे तर प्रालंब भोगतात.सण सगळे इथे साजरे करतात.होळी आणि धूलिवंदन सर्व ज्ञानाच्या गोष्टी आहेत.भुतकाळात जे घडले त्याचे सर्व सण साजरे करत आले आहेत.सर्व यावेळेचे आहेत.होळी पण यावेळेची आहे.या १०० वर्षांत सर्व काम होऊन जाते. सृष्टी पण नवीन बनते.तुमही जाणता आपण अनेक वेळा सुखाचा वारसा घेतला आहे परत गमावला आहे.खुशी होते आपण परत बाबांकडून वारसा घेत आहे.इतरांनाही रस्ता सांगायचा आहे.नाटका अनुसार स्वरगाची स्थापना अवश्य होणार आहे. जसे दिवसानंतर रातर,रात्रीनंतर दिवस होतो तसेच कलियुगानंतर सतयुग अवश्य होईल.गोड-गोड मुलांच्या बुद्धिमधे खुशीचा नगारा वाजायला हवा.आता वेळ पूर्ण होत आहे,आमही शांतीधाम मध्ये जात आहे.हा शेवटचा जनम आहे. करमभोगाची भोगना पण खुशीमध्ये हलकी होते.काही भोगनेने,काही योगबळाने हिसाब-किताब चुकत होतील.बाबा मुलांना धैर्य देतात, तुमचे सदा सुखाचे दिवस येत आहेत.धंदा इ.पण करायचा आहे. शरीर निरवाहासाठी पैसे तर पाहिजेत ना.बाबांनी समजावले आहे धंदे वाले लोक दानधर्मासाठी पैसे बाजूला काढतात.समजतात जास्त धन एकत्र झाले तर खूप दान करु इथे पण बाबा समजावतात कोणी दोन पैसे पण दिले तर त्यांना मोबदल्यात २१ जनमांसाठी प्राप्ती मिळते.अगोदर साधू-संत इ.ना देत होते.आता तर तुमही जाणता हे सर्व संपणार आहे. आता मी समोर आलो आहे तर या कारयामध्ये लावा.तर तुमहाला २१ जनमांसाठी वारसा मिळेल. आधी तुमही अप्रत्यक्षपणे देत होते,हे आहे प्रत्यक्षपणे.बाकी तर तुमचे सर्व नष्ट होऊन जाईल. बाबा म्हणतात-पैसे आहेत तर सेटर खोला.अक्षर लिहा-खरी गीता पाठशाळा.भगवानुवाच मामेकम (माझी)आठवण करा आणि वारसाची आठवण करा. अचछा.

गोड-गोड फार वर्षानंतर भेटलेल्या मुलां प्रति मात-पिता बापदादांची प्रेमपूर्ण आठवण आणि सुप्रभात.आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. १) पित्यासमान योग्य बनण्यासाठी पित्याचे अनुकरण करायचे आहे.
2. २) हा शेवटचा जनम आहे, आता घरी जायचे आहे त्यामुळे खुशीमधे मनातल्या मनात नगारे वाजत राहो. कर्मभोगाला कर्मयोगाने अर्थात बाबांच्या आठवणीने खुशी-खुशीने चुकतू करायचे आहे.

वरदान:- आपल्या समृद्धीच्या ज्योतीने ब्रह्मण कुळाचे नाव उजळवणारे कुल दिपक भव. हे ब्रह्मण कुळ सर्वात मोठ्यात मोठे आहे, या कुळाचे तुम्ही सर्व दिपक आहात. कुळ दिपक अर्थात सदा आपल्या समृद्धीच्या ज्योतीने ब्रह्मण कुळाचे नाव उजळवणारे. अखंड ज्योती अर्थात सदैव समृद्धी स्वरूप आणि समर्थ स्वरूप. जर आठवण राहीली की मी मास्टर सर्वशक्तीवान आहे तर समर्थ स्वरूप स्वतः राहतील. या अखंड ज्योतीचे प्रतीक तुमच्या जड. चित्रा समोर अखंड ज्योती जागवतात.

बोधवाक्य:- जे सर्व आत्म्यांच्या प्रति शुद्ध संकल्प ठेवतात तेच वरदानी मूर्त आहेत.

||| ओम शांती |||

ओम शांती